

UKA 2017/132
14.10.2017
Kelly Berthelsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest til EM2018 pålægges, at fremsætte forslag til en nærmere bestemt og mere entydig regulering af dispensation for projekter i vandspærrezoner i henhold til kapitel 6 i Inatsisartutlov nr. 9 af 22. november 2011 om beskyttelse af miljøet.

(Medlem af Inatsisartut Villy Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Inuit Ataqatigiit ønsker at takke Villy Olsvig, Inuit Ataqatigiit for et vigtigt forslag og har følgende bemærkninger:

Vand, især ren vand er livsvigtig. Vore forfædre har om vandets vigtighed sagt, at folk ikke døde af sult i dårlige fangstperioder, men at de døde af tørst. Så vi kan under ingen omstændigheder leve uden vand.

Utallige steder hvor folk har slået sig ned, sker på grund af at der er vand, især når disse er grundlagt som handelssteder.

Da vore fleste bosteder ligger i umiddelbar nærhed af en elv eller sø, så får de problemer med vandforsyningen i takt med at bostedets vækst. Nogle af de kemikalier som vi benytter os af i det daglige er farlige, såsom brændstof, som er svær at rense væk når det kommer i kontakt med drikkevandet. Af indlysende årsager er der strenge forbud mod brug af køretøjer omkring vandsøer.

Det er ikke kun os der bor tæt ved vandsøer. Eksempelvis Norge, som har lignende geografi som os, har anderledes regler for vandforsyningen. Vi forbyder alle køretøjer der bruger brændstof, uanset hvor lille brændstofforbrug disse har, mens man i Norge tager udgangspunkt i hvor meget forurening de enkelte udstyr udleder og sandsynligheden for forurening i forbindelse med fastsættelsen af regler ved vandsøer. Ligeledes tages der udgangspunkt i forholdene omkring naturen i forbindelse med fastsættelse af regler. Deri ligger forskellen mellem vore og deres regler.

Vore byer ligger tæt ved vore vandsøer, nogle af byerne vokser, folk bevæger sig mere, ligesom nye erhvervsmuligheder, såsom turisme, vokser omkring byerne. Derfor er tiden nok moden til at vi må genvurdere vore regler om vore vandsøer. Eksempelvis når byen er så tæt, så skal der være disse rensningsmetoder for vand. Når man benytter vandrensningsaflæg af sådan kvalitet, så er sådanne initiativer acceptable.

Man skal også undersøge hvordan man i Norge har kunnet vedtage regler der er mere fleksible end vore. Har de bedre vandrensningsudstyr? Har de andre regler der forebygger forurening?

Selv når man kun tænker på disse forhold, så er det nødvendigt at drøfte sådanne forhold i udvalg og om nødvendigt vurderes af fageksperter. For en ting er sikkert, i takt med byer og erhverv udvikles så kan vi ikke komme uden om at skulle genvurdere vore regler omkring vore vandsøer.

Med disse bemærkninger indstiller vi forslaget til behandling i miljøudvalget.